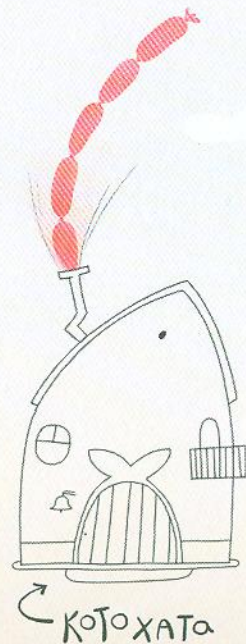

Бабаб Котохатній

Жив десь-то на світі
фіалковий кіт.
Мав спину фіалкову,
лапи, живіт.
Фіалкову мордочку,
вуха і вуса.

Лиш хвостик мав чорний,
як щіть сажотруса.
І очі жовтющі,
мов двійко кульбаб.
Кіт мешкав у хатці.
А з ним — баобаб.
Чи радше маленький
вазонок кімнатний
з незвичним ім'ям:
Баобаб Котохатній.

Котисько гуляв
з Баобабом й ціпком.
Сусіди вважали його диваком.
І часто казали:
— Ой, пане диваче,
щось ваш баобаб
зажурився, одначе!..
Фіалковий кіт
посміхався у вуса
і хвіст настобурчував —
щіть сажотруса.
Та якось приглянувся:
справді, сумний
його Баобабчик,
друзяка старий...
— Що сталося, друже? —
котисько спитав.
Але Баобаб
лише скрушно мовчав.

